SKAUTAS/Ė NAUDINGAS/A IR

3

PADEDA ARTIMUI

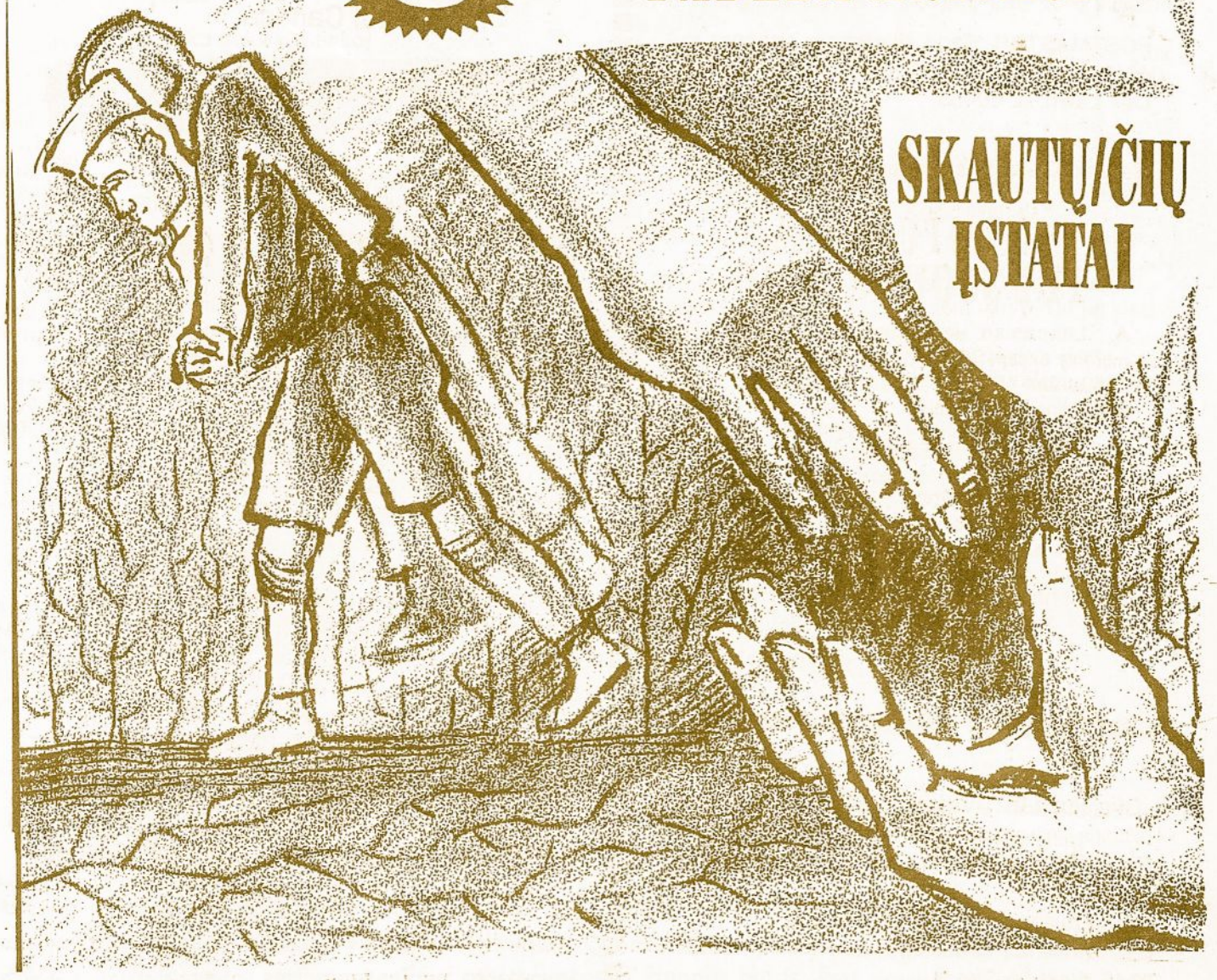

SKAUTŲ/ČIŲ ĮSTATAI

1994
NOVEMBER
LAPKRITIS
No. 9

SKAUTŲ AIDAS

SKAUTU AIDAS

USPAS 497-840

POSTMASTER; Send all address changes to
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

Second Class Postage paid at Chicago, IL

SKAUTU AIDAS
THE SCOUT'S ECHO

A Lithuanian youth magazine, published monthly except July and August by The Lithuanian Scouts Association. Not for profit Illinois Corporation.

Office of Publication
SKAUTU AIDAS
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

Managing Editor
Albina Ramanauskiene
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas

Įsteigtas 1923.III.15, Šiauliuose, Lietuvoje
Leidžia LSS TARYBOS PIRMIJA

Redaktorius
v.s. Antanas Saulaitis ir Pelėdų skiltis.
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

Administratorė
v.s. Albina Ramanauskienė
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

Prenumerata metams - $5.00
Garbės leidėjo prenumerata - $25.00
Garbės prenumerata - $10.00
Į Lietuvą - $10.00, oro paštu - $40.00
Prenumeratos kainos US doleriais

GARBĖS LKEIDĖJO PRENUMERATA

R. Otto, Canada

GARBĖS PRENUMERATA

Irena Vaitkienė, Chicaho, IL
Liudas Bungarda, Australia

SKAUTŲ AIDĄ PARĖMĖ

Liudas Butikas - $25.00, Chicago
Julija Saulienė - $15.00, Chicago
Alfredas Blyskis - $ 50.00, Oak Lawn, IL
Genė Kaufmanienė - $ 5.00, Springfield, VA
Vyt. Jokubaitis - $25.00, Ohio
M. Balčiauskas - $10.00, Darien, IL
Č. Senkevičius - $50.00, Toronto
Z. Stukienė - $25.00, Hamilton
Nijolė Zdanys - $10.00, La Grange, IL
Audronė Bartys - $50.00, Sun City, AZ
Aldona Miškinienė - $10.00, Cleveland, OH
Rasa Šarauskienė - $5.00, Wodridge, IL
Jonas Korsakas - $20.00, Troy, MI
Sofija Jelionienė - $20.00, Darien, IL
A.A. M. Burbienės atminimui
Lucija Krutulienė - $20.00, Darien, IL
R. Otto - $10.00, Canada

Mums rašo

dėkoju Jums, kad vis gera žinute — naujais numeriais aplankote Kybartus. Skautai su džiaugsmu perskaito naujus numerius, mėgino patys parašyti apie Pietų Lietuvos krašto stovyklą — Tuvočiuose (Varėnos raj.). Įdomu, ar esate gavę nuo Kybartų skautų laišką?)

Linkiu Jums darbuotis — garsinant skautišką veiklą, nepailsti, spinduliuoti jaunyste ir džiugiom jaunų dien akimirkom įvairinti žurnalą.

Šią vasarą Lietuvoje buvo daug gražių stovyklų, kurias organizavo kraštai, atskiros draugovės, tuntai. Jeigu Jums bus įdomu, reikalinga, pasiunčiu Kybartų draugovės stovyklos aprašymą.

Su padėka
s. Onutė Šarakauskaitė

3 Skautas/ė naudingas/a ir padeda artimui

Paslaugumas

— pastebi, ko reikia, ko trūksta aplinkoj
— ugdo jautrumą kitiems žmonėms
— stengiasi nepraleisti progų daryti gera, padėti ar tarnauti be jokio atlyginimo
— laiko mažiausią patarnavimą svarbiu, tuo būdu pasiruošdamas didesnėm progom
— stengiasi būti paslaugus/i ne vien svetimiesiems, bet dar labiau šeimoje, mokykloje, draugų tarpe
— stengiasi nepasiduoti nuotaikai, o visad ugdyti budrumą
— dosniai dalinasi savo laiku ir sugebėjimais
— ugdo savyje užuojautą vargšams, patekusiems į bėdą ar susirgusiems
— naudoja įgimtus gabumus padėti kitiems
— ieško progų kitus pralinksminti
— neieško atlyginimo už gerą darbelį
— giliai tiki, kad Dievas gali panaudoti jį/ją pasaulio gėriui kelti
— stengiasi vis labiau pažinti gyvenimą, kad būtų kuo naudingiausia visiems

Aukščiausias paslaugumas ir pagalba

Mylėk artimą, kaip patį save (Lk 10,27)
(Duok ką turi) Buvo jaunuolis, kuris turėjo penkis miežinės duonos kepaliukus ir dvi žuvis (Jn 6,9)
Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu didelius (Mt 25,21)

Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akyvaizdoje, kad jie matytų jūsų gerus darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje (Mt 5,16)
Jėzus atėjo, ne kad jam būtų tarnaujama, bet kad pats tarnautų ir savo gyvybės kaina daugybę išpirktų (Mk 10,45)

Pagalvok:

1. Kokį artimo meilės darbą esi matęs/čiusi, kuris tave labai paveikė? Didelis? Mažas? Kodėl svarbus?
2. Kokius meilės darbus pastebi šeimoje, mokykloje, kitur?
3. Koks buvo Jėzaus didžiausias meilės patarnavimas?
4. Ar apsimoka žmonėms ką nors gera daryti, kai jie visai nepastebi ir neįvertina?
5. Kuo labiausiai patarnaujama kitiems? Kada esi padėjęs/usi kitam (vakar, pereitą savaitę, pereitą mėnesį...)?
6. Kokie žmonės tau nemieli? Ar juos laikai 'artimu'? Ar esi bandęs/žiusi ką nors gero padaryti priešui
7. Ar esi daręs/iusi ką nors gero drauge su kitais? skautais? savo Seimos nariais?
8. Kaip galima padėti kitiems savo mokslu?
9. Kai gyvenamame krašte žmonės daro ką nors gero, kaip tu gali prisidėti (UNICEF, maratono bėgimai...)?
10. Kaip dažnai pasimeldi už tą žmogų, kuriam reikia kokios nors pagalbos, kai nuliūdęs, susimaišęs, vienišas?

Apsispręsk:

Kasdien padaryti gerą darbelį!

Pasimelsk

Viešpatie Jėzau, kuris taip labai mylėjai visus žmones ir visokiais būdais jiems padėjai, suteik man savo meilės, kad žmones labiau mylėčiau ir norėčiau padėti visiems be jokio atlyginimo.

Hartford, Connecticut skautai vyčiai, pasiskirstę valandomis, prižiūri senųjų žmonių butus, kad apsaugotų jų rajoną nuo vandalizmo ir vagysčių. Visi ten gyvenantys vyresnio amžiaus žmonės negali tuo atsistebėti nei atsidėkoti.

~ ~ ~

Cedar Rapids, Iowa, po sniego pūgų gaisrininkai vargsta, kol suieško hidrantus ir juos atkasa, kad visad būtų pasiruošę gaisrui.

Skautai apsiėmė po kiekvienos sniego audros viso miesto hidrantus atkasti, kad gaisro atveju gaisrininkams būtų lengva surasti ir padėti kitiems.

vs Seselė Ignė

Piešinys vyr. sk. Snaigės Šileikienės

LIETUVA

STOVYKLA MEDININKŲ PILYJE

Medininkai — žymi vieta Lietuvos istorijoje. Ją Akademinio skautų sąjūdžio stovyklai pasirinkome neatsitiktinai. Šiuo metu pilyje vyksta restauravimo — atstatymo darbai. Mes nusprendėme prie šių darbų prisidėti ir ne tik gerai praleisti laiką, bet atlikti ir gerąjį darbelį. Kaip nusprendėm — taip ir padarėm: rugpjūčio 1 dieną visi nuvykom į Medininkus.

Paprastai įdomiausia stovyklos dalis būna vakarai. Taip buvo ir šioje stovykloje. Įsimintiniausi buvo du: vaidinimai iš Medininkų istorijos ir kand. Rasos Sprangauskaitės Medininkų bažnyčioje pravestas susimąstymas.

Stovyklavietę įsirengėme pilies kieme. Pilies sienų atskirti nuo aplinkinio pasaulio, mes čia praleidome šešias nuostabias dienas. Nors, kaip minėjau, iš visų keturių pusių mus supo sienos, nesijautėm suvaržyti, nes kiemas buvo pakankamai didelis ir erdvus (jo plotas 2 hektarai), o aplinkui kiemą augantys medžiai sklaidė sienų monotoniją.

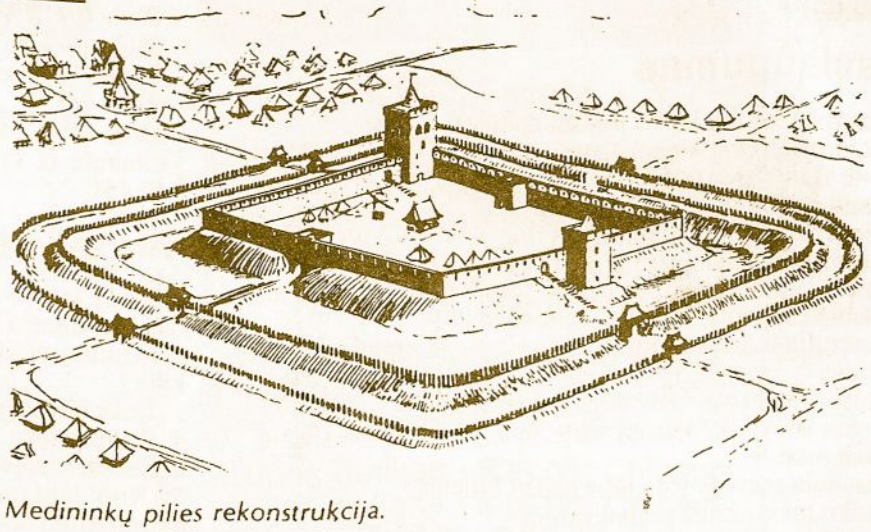

Medininkų pilies rekonstrukcija.

Senąją Medininkų pilį sudarė aukštos didelį kiemą supančios sienos, du bokštai, dveji vartai — tai mūrinė pilies dalis, o kiemo viduje stovėjo mediniai namai. Pavojaus atveju aplinkinių kaimų gyventojai pasislėpdavo didžiuliame pilies kieme. Mediniai pastatai neišliko. Sugriuvo ir vienas bokštas, o antrojo išliko vienas kampas. Šiuo metu tvirtinamos pilies sienos ir dengiamos čerpių stogeliu, pamažu atstatinėjamas kampinis bokštas.

Dienos stovykloje bėgo sparčiai. Iki pietų dirbdavom, po pietų klausydavom pranešimų, diskutuodavom, vakarais dainuodavom prie laužo, o laužui užgesus, laukdavom pasirodant vaiduoklių. Kai kas sakosi tikrai juos matęs...

Dirbome daugiau pagalbinius, bet labai reikalingus darbus. Tvarkėm aplinką, kirtom ir deginom trukdančius medžius bei krūmus — malkų laužui netrūko. Rinkom akmenis, čerpių duženas, stiklų šukes, metalo atliekas, rūšiavom medieną, ardėm pastolius ir dirbome kitus darbus.

Užsiėmimų metu klausėm pranešimų apie Medininkų pilį, jos istoriją, LSS psichologines savybes, Prezidento instituciją Lietuvos Respublikos Konstitucijoje. Diskutavome apie būsimą LSS suvažiavimą, priėjome vieningos nuomonės, kad su-

Akademinio Skautų sąjūdžio Lietuvoje nariai š.m. rugpjūčio mėn. stovyklavę Medininkų pilies kieme.

vaziavimas Lietuvoje turėtų būti akivaizdinis, o ne korespondencinis. Skyriai sudarė savo veiklos planus ateinantiems metams. Po to vyko planų aptarimas, kur numatėm bendrus renginius.

Suspėjome paiškylauti. Aplankėme Medininkų tragedijos vietą. Kas antrą dieną ėjome prie tvenkinio išsimaudyti, nes vasara, kaip niekada, pasitaikė karšta.

Stovyklos maistininkė t.n. Ligita Lazauskaitė rūpinosi mūsų maitinimu, o maitino skaniai ir per visą stovyklos laiką neteko būti alkaniems.

Vos atvažiavę apsilakėme Medininkų klebonijoje. Tenai tvarkėsi iš Lenkijos atvykę vienuoliai pranciškonai, nes klebonas tuo metu buvo išvykęs. Jie sutiko reikalui esant mums padėti, leido naudotis telefonu, semti vandenį, o šeštadienį aukojo mums šv. Mišias, po kurių turėjome įdomų pokalbį apie pranciškonų ordiną.

Truputis statistikos: stovykloje trisdešimt stovyklautojų. Keturiolika jų su akademikais stovyklavo pirmą kartą. Keturiems akademikams buvo įteiktos spalvos ir jie tapo pilnateisiais Korp! Vytis ir ASD nariai, tai — t.n. Rita Eirošiūtė, senj. Giedrius Globys, senj. Giedrius Židonis, senj. Dainius Urbanavičius.

Visų stovyklos dalyvių vardu dėkoju Vydūno fondui, jo pirm. fil. Vytautui Mikūnui, o taip pat ir fil. Leonui Maskaliūnui už suteiktą paramą Medininkų stovyklai.

Ad meliorem,

MEDININKŲ PILIS

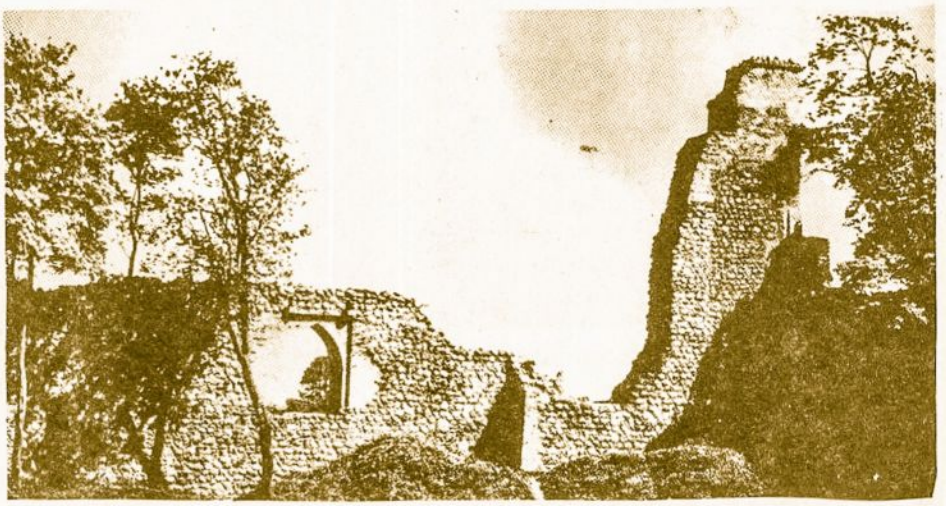

Apie 30 kilometrų už Vilniaus tebestovi Medininkų pilies griuvėsiai. Dabar čia tiktai mažas kaimelis. Pilis irgi stovi lygioje, pelkėtoje vietoje. Atrodytų labai nevertinga ir nereikšminga vieta statyti pilį ar kurti miestelį. Vienok senovėje Medininkai turėjo tam tikros reikšmės — jie saugojo kelią iš Vilniaus į rytus, t.y. Ašmeną, Minską ir toliau.

Istorikas M. Stryjkovskis tvirtino, kad Medininkų pilis pastatyta 1313 metais. Kryžiuočių kronikos jokių smulkesnių aprašymų nepaduoda.

Yra išlikęs Kryžiuočių Ordino aprašymas apie 1320 m. žygį į „Medininkų žemę" („terram Medeniken"), vienok ten nieko apie Medininkų pilį nepasakoma. Pirmą kartą Medininkų pilis paminima 1402 metais, kada didysis Komturas Wilhelmas von Helfensteinas su Kryžiuočių kariuomene pasiekė Vilnių ir Medininkus. Vilniaus jie nepaėmė, bet Medininkai buvo sudeginti. 1415 ir 1426 metais Vytautas savo laiškuose minėjo Medininkus kaip savo pilį

Pilį tvirtino keturi bokštai. Didžiausias buvo apie 30 metrų aukštumo (apie 99 pėdų). Du didieji bokštai yra iškišti sienų priekin, kad būtų galima šoniniu apšaudymu geriau ginti pilies sienas. Bokštuose tilpo gyvenamosios patalpos.

Visi šie Medininkų pilies įtvirtinimai rodo, kad ji turėjo būti laikoma tvirta, svarbia Lietuvos pilimi. Medininkų pilis tiesioginiai priklausė Lietuvos valdovui, pirmoje eilėje Vytautui, kuris ją statė, reikia manyti, kaip atsarginę Vilniaus pilį. Dėl to, pasikeitus politinei krašto situacijai, praėjus Kryžiuočių pavojams, pilis iš karto, visai staiga neteko strateginės vertės. Ji liko apleista, pamiršta . . . Medininkai buvo per daug arti Vilniaus, todėl miestelis ne augo, bet smuko . . . 1517 metais, grįždamas iš Maskvos į Vilnių imperatoriaus pasiuntinys Hebersteinas užrašė, kad tai „miestelis su apleista pilimi". Manoma, jog rusų 1655 metų invazijos metu pilis buvo sudeginta, apnaikinta.

Ereliu skiltis

Prityrusių skautų Įžodis

JŪRA, PUŠYS, PALANGA – TEGYVUOJA STOVYKLA!

Tą saulėtą liepos 18-osios dieną mažuosius skautus ir jų vadovus priglaudė nuostabi Palangos gamta. Ošianti jūra, siūbuojančios pušelės žadėjo gerą nuotaiką, daug nuostabių nuotykių. Kai kuriems jūra — naujovė! Pirmasis įspūdis paliko džiugius pėdsakus jų širdelėse.

Jau pirmosiomis akimirkomis pastebėjome, kad su mažaisiais ne juokai — juose tiek daug jaunatviškumo, entuziazmo, kad būsimiesiems jų vadovams teko rimtai susimąstyti apie darbą.

Stovyklos atidarymą pradėjome vėliavos pakėlimu ir Lietuvos himnu. Iškilmingąją dalį tęsė skautų įžodis. Kybartų skautijos istorijon įėjęs vilkiukas Vytukas dabar jau tapo tikru skautu, o mažoji Oksana — pirmąja paukštyte. Aurimas, Agnė, Vaiva, Indrė, Asta, Žaneta ir Jurgita taip pat prisiekė prieš Dievą mylėti Tėvynę ir padėti artimui. Džiugu, kad veiduose švytėjo šypsenos, nors širdelėse slėpėsi daug susijaudinimo.

Klierikas Rimantas pasveikii visus stovyklautojus, susirinkusi Viešpaties vardu, ir trumpo maldoje meldėmės už stovykl sėkmę, vienas kito supratimą.

Išradingumas prasidėjo nu pirmos dienos, kuris ypač atsispi dėjo būrelių pavadinimuose: „B ružės“, „Liepaitės“, „Baltieji pūk

Įžodis Baden-Powel slėnyje

Lietuvos delegacija į Daniją "Balticum" seminarą

liai", „Undinėlės" ir brolužėliai „Sakalai". O vadovai pasivadino švelniaisiais „Šimtakojais"...

Stovyklos atidarymo vakaro laužas paliko įdomius prisiminimus, nes daugeliui — pirmas kartas dalyvauti įvairiaspalviame skautiškame lauže.

Labai džiaugėmės, kad kiekvieną dieną galėjome dalyvauti šv. Mišiose, nes visiškai atsitiktinai netoliese atostogavo kunigas, kuris buvo nuostabus mūsų dvasios tėvas.

Stovykla pasižymėjo nepaprastu praktiškumu. Kiekvieną dieną būdavo 7 būreliai: vadovė s. Onutė miško sąlygomis buvo įsirengusi lauko virtuvę, kurioje mokė šeimininkavimo gudrybių, vadovė s. Bernadeta (visų vadinama tiesiog Bena) vedė žurnalistiką, kurioje atsikleidė visų meniniai sugebėjimai. Šiame būrelyje kiekvieną dieną būdavo išleidžiamas laikraštukas. Stovyklos komendantas Linas, beje, nusipelnęs daugiausia mažųjų simpatijų, išmokė žygiuoti. ...nuostabiausia tai, kad geriausiai

Prie šv. Kazimiero bažnyčios Vilniuje v.s. A. Saulaitis, SJ Ž. Pilitauskas ir sesė M. Saulaitė

žygiavo sesutės: „Boružės" ir „Lie... paitės". Stovyklos viršininkas Vida... ir „Sakalų" būrelio vadovas Dai... nius negalėjo neišmokinti savigy... nos. Juk ir patarlėje sakoma „Lenk... medį, kol jaunas". Dabar jau visi... įsitikinę, kad tikrai atsigintų nuo... priešų. Kantrybės, darbštumo... išmokė vadovės Daiva ir Vilma, išmokinusios pynimo, karpinių... dekoracijų. O patobulinti kūna... pakvietė vadovė Irena, kuri prave... dė šaunias šokių pamokas. Klie... kas Rimantas kiekvieną die... teikė dvasinio peno, pravesdar... konferencijas...

Kas neprisimena ilgos, vargi... nančios kelionės į Šventąją, be... palikusios gilius, įdomius išbandy... mus; Talentų ir Pasakų vakarą... atskleidusių kiekvieno sugebėji... mus? O ar užmirštama sportinė... olimpiada, pilių statymo diena... jūros pakrantėje. Tiek daug prisi... minimų, išgyventų drauge, vienoje... šeimoje. Mes, Dievo vaikai, susigy... venom per savaitę ir, išsiskirdami... su jūra, su ilgesiu širdyje, dar ilgai... gyvensime praleistų nerūpestingų... dienų dvasia...

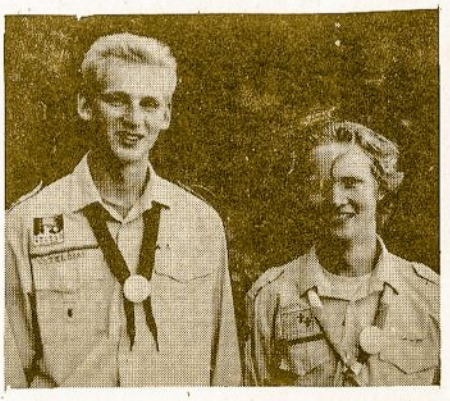

Židrūnas Pilitauskas ir Rolandas Kačinskas

Nuotraukos Ž. Pilitausko

SUSITIKIMAS SU SKAUTAIS LIETUVOJE

Besiruošdama šeimos kelionei į Lietuvą susirašinėjau su pernai Jubiliejinėje stovykloje Rake stovyklavusiais Lietuvos skautais, norėdama surasti progų susitikti su jais Lietuvoje ir pabendrauti stovyklose su tenykščiu jaunimu. Ne visų stovyklų datos derinosi su mūsų viešnage. Nutarėme stengtis aplankyti ir, sąlygoms leidžiant, prisidėti prie stovyklinių programų Pietų Lietuvos Krašto stovykloje Varėnos rajone ir Vakarų Lietuvos Krašto stovykloje Kunigiškiuose. Anksčiau išsiuntėme stovyklavimo reikmenis, kuriuos, patys panaudoję, žadėjome palikti vietos skautams.

Aš, sūnus Andrius ir dukros Onutė ir Stefutė, skrisdami iš Kopenhagos, labai nekantriai žvelgėme per lėktuvo langelius į saulės spindulių glamonėjamą Baltijos jūrą. Mano mintis staiga nutraukė nuostabos pilni balsai: „Žiūrėk, mama, Lietuva!"... Tikrai, iš aukštumos išvydome Lietuvos žemėlapio gyvą pakrantę su Kuršių mariomis ir Nidos kopomis. Skriejome virš įvairaus žalumo atspalvių laukų, miškų, baltuojančių beržynų. Tarp gražaus pušyno ir pievos, kurioje ganėsi karvutės ir arkliai, pasirodė Vilniaus aerodromas. Nespėję pasidžiaugti mus užburusiu vaizdu, nusileidome ant, vieniems seniai bematytos, kitiems pirmą kartą regimos, Lietuvos žemės. Jaunimas linksmai žengė į laukiančių giminių ir besišypsančių pažįstamų Vilniaus „Kernavės" tunto skautų.

Per kelias pirmas dienas susipažinę su gražiąja sostine ir prisitaikę prie šaltoko, lietingo oro, nutarėme paieškoti Pietų Lietuvos Krašto stovyklos, kurioje vadovavo man pažįstamos seselė Onutė Šarakauskaitė, sesė Nomeda Bepirštytė ir sesė Alina Dvoreckienė. Nors vieškelyje nebuvo jokių stovyklą nurodančių ženklų, pamatę vandens kibirais nešiną jaunimo būrį, pasukome jų link ir atradome stovyklą, kurios palapinių supamą aikštę puošė iškelta trispalvė. Mus pasitikti atskubėjo sesė Onutė ir stovyklos viršininkas brolis kun. Vidmantas Striokas. Pasidžiaugė, kad ši diena stovykloje buvo skirta skautų rankdarbių mugei ir buvo tikėtasi sulaukti svečių. Net to nežinodami atvykome, suteikdami jaunimui ir sau dvigubą džiaugsmą.

Diena, nors šalta, bet sausa ir dalinai saulėta. Sesės Onutės lydimi aplankėme visas pastovykles, kurias sudarė įvairių miestų ar rajonų vienetai. Jaunimas ir vadovai į mugę atvyko spalvingai pasipuošę, kartais iš aprangos buvo sunku atskirti seses nuo brolių. Paukštytės išdėjusios įvairius savo darbelius kvietė nusipirkti ir paragauti jų pačių keptų grybų. Vyresni pravedė burtų, žaidimų, galvosūkių ir grožio stotis. Prie Marijampolės jaunų vadovų pastovyklės gitara skambino švelnių bruožų jaunuolis.

Mane labiausiai nustebino trys gabūs ir matomai jaunimo mėgiami klierikai, kurie, nebūdami skautai, sesės Onutės kviesti, labai skautiškai bendravo su jaunimu.

Po mugės visos pastovyklės sunešė jų paruoštus patiekalus šios dienos pietums. Skania pavaišino mus ir keturis mus lydėjusius giminaičius. Stovyklos Ūkio skyriaus viršininkė, būdama vietinė, visą stovyklą aprūpino įvairiais maisto produktais iš apylinkės ūkininkų. Nepaisant to, kiekvienas vienetas turėjo atsivežęs savo maisto produktus.

Pavalgę visi susėdome dideliu ratu. Darbščioji sesė Nomeda, šalia kitų pareigų, buvo ir stovyklos laužavedė. Mus pristačiusi, kvietė pamokyti mūsų mėgstamiausių dainų, šūkių, žaidimų. Padainavome visiems žinomas dainas ir pamokėme keletą dainų su judesiais. Užbaigėme rateliais, kurie visus išjudino ir sušildė.

Išsiskirstėme duodami stovyklautojams laiko susitvarkyti ir pasiruošti religiniam koncertui. Tuo tarpu mes aplankėme pačius vyriausius stovyklautojus — brolius ir seses iš Marijampolės. Savo tunte ir šioje stovykoje jie ėjo įvairias pareigas, bet turėjo atvykti be savų skautukų, nes tunte neatsirado suaugusių vadovų, norėjusių vykti stovyklon ir imtis atsakomybės

už jaunesnius. O šie jaunuoliai suprato, kad patys nepajėgs skautukų tinkamai globoti. Skundėsi vyresnių vadovų ir žinių stygiumi. Jų tarpe reiškėsi jaunatviškas ryžtas, kurį slėgė nepasitikėjimas savimi dėl skautiškų žinių ir patirties trūkumo. Sujaudino jų atvirumas bei noras skautauti.

Šios popietės įspūdingą religinės muzikos koncertą pravedė ilgaplaukis gitara skambinantis, mažai iš jaunimo išsiskiriantis, klierikas. Netoli stovyklinio altoriaus susėdę pušelių ir krūmų užuovėjoje klausėmės giesmių, išsakančių jaunimo rūpesčius ir Dievo jiems parodytą meilę bei paguodą. Žodžiai ir muzika sukurta Lietuvoje, matomai jaunimui buvo patraukli ir mėgiama, nes beveik visi giedojo. Nors gerokai atvėso, niekas nesiryžo išeiti. Arčiau susiglaudę visi jautėme ypatingą Dievo meilės ir gailestingumo nuotaiką.

Sėkmingas Pietų Krašto stovykloje apsilankymas ir oro pranešėjų žadamas saulėtas savaitgalis, paskatino mus važiuoti į Palangą ir aplankyti Vakarų Lietuvos Krašto skautų stovyklą Kunigiškuose. Pernakvoję Klaipėdoje, uniformuoti, su iš anksto gautomis žiniomis, sekmadienį viltingai išvažiavome trimis automobiliais. Deja, ir šį kartą nematėme jokių stovyklon vedančių kelio ženklų. O stovyklaviečių Kunigiškiuose — daug. Vietiniai gyventojai, paklausti apie skautų stovyklą, nieko apie ją nežinojo. Pusdienį be sėkmės pravažinėję ir nusivylę šia nesekme, likusią dienos dalį apžiūrėjome Palangos įžymybes ir pasukome atgal į Vilnių.

Grįžę susiskambinome su kernaviečiais, norėdami susitikti su tunto broliais ir sesėmis. Nors jau buvo birželio vidurys, bet skautai ir prieš stovyklą sueigoms renkasi kiekvieną savaitę. Susitarę, jaunų giminaičių lydimi, numatytą dieną išvažiavome uniformuoti į „Kernavės" tunto sueigą jų būkle. Tai gero dydžio kambarys buvusiame jaunimo klube. Suradę pastatą, ant kito gatvės kampo išvydome mūsų belaukiančių skautų būrį. Prie būklo mus sutiko „Kernavės" tunto vadija, lydima tuntininkės Monikos Girčytės. Žengiančius per slenkstį, mus šūkiu pasveikino sesės ir broliai, o sesė Monika visus apdovanojo tunto ženklu.

Būdami skautai, lengvai iš kalbų perėjome į dainas, kurias visi mokėjome, kitas pamokėme, o kai kurių susižavėję klausėmės. Dainas sekė šūkiai.

Šis, nors ir trumpas pabendravimas sustiprino mano tikėjimą, kad Lietuvos skauta pasieks skautybės tikslų įgyvendinimo, nes jaunimas į skautų gretas stoja savanoriškai, kartais turėdami net įtikinti savo tėvus.

Prieš atsisveikinant, brolis Rolandas Kačinskas pasisiūlė sudaryti galimybę mums apžiūrėti Seimo rūmus, kuriuose jis dirbo Pasaulio Lietuvių Jaunimo kongreso būstinėje. Sutartą dieną susitikę prie Rūmų įėjimo, sargybiniui parodę leidimus, sekėme brolį Rolandą per įvairias sales ir koridorius į PLJ kongreso raštinę. Ten sutikome įtemptai dirbantį brolį Paulių Mickų iš Washington, D.C. Kaip miela matyti lietuviško skautiško auklėjimo pasekmes. Truputį paklaidžioję atsiradome Seimo salėje, kuri buvo beveik tuščia. Keistas jausmas sėdėti Seimo narių vietose. Kiek čia daug rūpesčio, skausmo ir vilties. Pavalgę Seimo valgykloje, atsisveikinome su savo mielu gidu, broliu Rolandu.

Pietų Lietuvos Krašto ženklas labai tiksliai atvaizduoja visų pasaulio skautų siekį, sujungtomis rankomis ir širdimis dirbti ir auklėti tobulybės siekiantį jaunimą. Sveikiname visus Lietuvos skautus ir linkime ryžto bei ištvermės įgyvendinti skautybės principus. Iki greito pasimatymo!

Sesė Marytė Utz

Pietu Lietuvos Krašto stovykloje skautiškos mugės dieną būrelyje stovyklautojų ir svečiai iš Čikagos skautas vytis Andrius, skautė Stefutė, prit. skautė Onutė ir v.s. Marytė Utz.

ŽYDŲ SKAUTAI LIETUVOJE

LIET. ŽYDŲ SKAUTŲ O-JOS

„Hašomer Hacair"

Kauno tunto

Vakaro Programa.

1. Choras -
   ved. dir. S. Blecharavičiaus
   a) Palestinos slėnio daina
   b) Pamodoras
   c) Batai, Batai...
2. Stygų orkestras -
   ved M. Grudnikovo
   a) Melodija
   b) Hebrajiškų dainų poudpouri
   c) Vengrijos šokis, Bramso komp.
3. Nakties stovykloj -
   iš Skautų gyvenimo.

Pertrauka 15 min.

II.

1. Sukaktuvių dovana - vilkučių vaid.
2. Solo - R. Boleslavskaitė
   a) Biblijos daina
   b) Nusiminimo daina
3. Palestinos šokis
4. Mesijas—D. Frišmano — paveikslas.

Pertrauka 15 min

III.

1. Stygų orkestras
   a) Chasidizmo melodija
   b) Vėverselis
   c) Rusų dainų poudpouri
2. Bokštas — I. Lamdano — paveikslas

Pradžia 8½ v. v.

Kaunas, 1931 m. kovo 26 d.

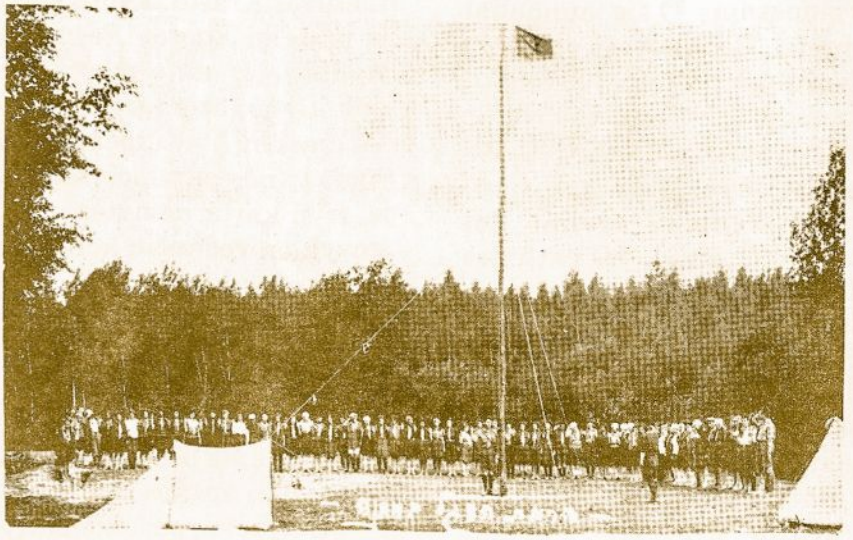

מיפקד־בוקר במחנה הגלילי פוניבז׳־אוטיאן, יער ויז׳ון, 1929.

מיטבח במחנה קן ראקישקי, 1930.

גגן־הירק של קן בירז׳, 1929.

Iliustracijos iš Izraelije išleistos knygos apie žydus skautus Lietuvoje 1918-1940 m. laikotarpyje. Žydai skautai Lietuvoje veikė nevaržomi ir turėjo visas privilegijas, kaip ir lietuviai. Organizacija buvo plačiai išplitusi po visą Lietuvą

חבורת מדריכים עם יונה בן־יעקב (גולן), שליחת ההנהגה העליונה, במושבת המנהלים השלישית. 1931.

הסתדרות הצופים העברים

„השומר הצעיר"

־קן קובנאי

תכנית הנשף.

I.

1. מקהלה בהנהלתו של ש. בליכרוביץ
   א) שירת העמק
   ב) עגבניה
   ג) הוי הוי נעלים...
2. תזמרת מיתרים-בהנהלתו של מ. גרודניקוב
   א) מלודיה
   ב) פופורי של שירים עבריים
   ג) מחול הונגרי — של ברמס
3. לילה במחנה — מחזה מחיי הצופים במחנה

הפסקה ל־15 רגעים.

II.

1. כתנה ליובל — הצגת חבירים
2. שירה, סילו — ר. כולסלבסקית
   א) שיר הכרם — ישעיהו פרק ה'
   ב) שיר היאוש — מוסיקה של אנגל
3. רקוד חלוצי
4. בשביל המשיח — לפי ד. פרישמן — הצגת

הפסקה ל־15 רגעים.

III.

1. תזמרת מיתרים
   א) נגון הרבי
   ב) עפרוני
   ג) פופורי של שירים רוסיים
2. «מסדה» לפי י. למדן — הצגת.

התחלה בש/8 בדיוק נפרץ.

[illegible] 26—III—1931.

קן וילקומיר במחנהו הצופי, 1931.

הגדודים בקובנה "כרמל" ו"מעפילים" — אורחי הקן ביאנובה.

SKAUTIJOS VAIDMUO VISUOMENĖJE IR BENDRUOMENĖJE

Skautų įstatai reikalauja, kad skautas būtų linksmas. O žmogus yra linksmas tada, kai jis yra laimingas. Kiekvienas turi savo idealą. Jo siekiant reikia, eiti drąsiai pirmyn, su įsitikinimu, kad pasirinktas kelias yra tikras ir geras. Eidamas geru keliu, kiekvienas bus laimingas ir tą laimę skleis kitiems. Jaunesnius patrauks savo pavyzdžiu, o vyresniems bus džiaugsmas, jie sakys: „Koks geras mūsų jaunimas".

Dažnai girdima pokalbiuose, kad šių dienų jaunimas „niekam tikęs". Neteisinga taip kalbėti apie visus. Jaunimo buvo ir bus visokio. Nusikaltėliai labiau yra pastebimi. Daug apie juos rašoma spaudoje, TV ir kalbama per radiją. O apie kuklų, nedrąsų, gerą jaunuolį — niekas nerašys. Jo niekas nemato, jis niekam neužkliūva.

Jie, būdami organizacijoje, ramiai ir kukliai sau dirba. Vienas ar kitas organizacijos mario išsišokimas — garbės niekam nedaro.

Mūsų lietuviškoji skautija turi būti gera. Mes turime mylėti savo tautą, gerbti savo tėvus ir vadovus. Jie mus auklėjo, perdavė — kalbą, papročius, religingumą. Reikia vertinti tėvus už jų gerus norus. Tad ir mes, subrendę ir užaugę visuomenėje, turime bendrauti ir stengtis būti gerais, kukliais ir padėti kitiems su šypsena, kuri gal pralinksmins mūsų artimą.

Ne visuomet lyja — būna ir saulėtų giedrių dienų. Mes, skautai, būkime ta šilta saulė savo bendruomenėje.

Jau šiais metais, aš, kaip 18-tis, balsavau. Mano tik vienas balsas, bet jis skaičiuojamas prie lietuviškos visuomenės. Tad nepamirškime, kad tik sutartinis darbas gali nešti geresnius vaisius.

Skautas vytis kand.
Linas Černiauskas

ŽIEMA

Liūda Rugienienė

Ačiū, Dieve, kad žiemą
sušąla tik dalis žemės,
o kitur būna šilta ir gražu.
Aš galvoju, kas atsitiktų,
jei ji visa sušaltų?
Kur pasidėtų visi paukščiai,
tie, kur bijo šalčio?
Kur skristų Lietuvos gandrai?

Žinoma, ir mes neturėtume
bananų, apelsinų bei citrinų
ir visų daržovių,
kurias valgome žiemos metu.
Ačiū, Dieve, kad žiemą sušąla
tiktai dalis mūsų žemės,
ir aš galiu ramus
mokytis, galvoti
ir daugiau miegoti.

TAU, VADOVE

Vadovo mintys

Vadovaujant jaunimui, susiduriame su daug klausimų ir ieškome geriausių būdų juos išspręsti. Čia pateikiama keletą minčių, kurios gal padės jums, dirbant su jaunimu. Kristus yra pasakęs, kad „yra daug darbo, o darbininkų maža". Tas tinka ir jums, mieli skautijos Vadovai. Nenuleiskite rankų ir nepameskite idealizmo. Ruošti jaunimą Dievo, Tėvynės ir Artimo gėriui niekada nesibaigia. Nors Lietuva yra laisva, bet lietuvybės išlaikymas už jos ribų nepasibaigė, gal jis pasunkėjo. Gyvenant moderniame pasaulyje, persunktame materializmo ir liberalinių idėjų, sunku besudominti jaunus žmones. Jaunimas ieško lengvatų visuose veiksmuose ir tuo pačiu, savęs pateisinimui.

Prisimenu Kristaus pasakojimą apie sėjėją, kur grūdai krito ant uolos, erškėčių krūmo ir derlingos žemės. Tik Jūsų vadovų pasėtas geras grūdas į jaunimo sielas ir teisingas supratimas skautiškų idealų ir įstatų, įgalins išauklėti jaunąją kartą gerais visuomenės nariais. Jūs esate lyg danguje šviečiančios žvaigždės, rodančios tikrąjį kelią į žmoniškumą.

Laikas bėga, kaip čiurlenančio upelio vanduo. Praeis pavasariai, vasaros ir daug kartų žydės vyšnių žiedai ir kvepės pievų žiedai, jaunimas augs ir džiaugsis gyvenimu. Laikas bėgs, tie visi maži skautukai, skautukės su kuriais dirbote, taps suaugusiais žmonėmis ir jie žengs į pasaulį su naujomis mintimis, kaip pagerinti Dievo sukurtą pasaulį ir pačią žmoniją. Vadovai pražils, veidai susiraukšlės. Pajusime, kad ant mūsų pečių gula didelė metų našta.

Į gyvenimą žengs nauji veidai, nauji žmonės, kurių mes gal ir nebeatpažinsime. Mums ateis laikas užleisti vietą kitiems, jaunesniems, turintiems naujų minčių ir naujų veikimo būdų.

Viskas keičiasi, nieko šioje žemėje nėra pastovaus. Nesikeičia tik mūsų širdys ir idealizmas, kurios visada pasilieka jaunos ir kupinos Dievo meilės ir noro daryti gerą žmonijai.

Dirbdami su jaunimu, aiškinkite jiems, kad ne turtai neša laimę, bet tyra širdis, pasiaukojimas artimui, prisirišimas prie tėvų ir senelių gimtojo krašto — Lietuvos ir nepamainoma meilė Dievui.

Šiandien perdaug yra propaguojamas seksualizmas ir palaidas gyvenimas. Paminami Dievo duoti dorovės pricipai, užmirštama artimo meilė. Čia ir iškyla vadovo sugebėjimas, kaip prieiti prie šios dienos jaunimo. Jeigu vadovo širdyje ir jo veiksmuose bus Kristaus spinduliuojanti šviesa, jam bus nesunku pakreipti jaunimą eiti Dievo, Tėvynės ir Artimo keliu.

Vadovo svarbiausiu tikslu, šalia moralinio ir skautiško auklėjimo, turi būti priruošimas jaunųjų vadovų, kurie turės perimti vadovavimą. Skiltis yra pagrindinis skautiškojė veikloje vienetas. Nuo skiltininko sugebėjimo ir supratimo skautybės idealų, priklausys skiltiės veikla, o taip pat ir draugovės veikimas. Iš gero skiltininko išaugs ir geras draugininkas. Draugininkas turi būti viską matantis ir suprantantis jaunuolių psichologiją, jų rūpesčius.

Vadovaujant draugovei ar skilčiai, sutiksite daug nedėkingų žmonių. Dirbant visada padarome klaidų ir Kristus yra pasakęs „kas be nuodėmės, tegu pirmas meta akmenį". Vadovas tik savo gerumu, tolerancija ir taip pat meile suklydusiam, nubaltins kaltintojų širdis.

Tad mieli skautiškų idealų vadovai: stovėkim kaip plienas, budėkim ties tamsa, audra, neviltim; išgaukime šypsnį, ištieskime ranką, įdėkim paguodą žmonių širdin. Te Dievas Aukščiausias nurodo mums kelią ir skaisčia mintim tenušviečia takus: jaunoji jėga tegul žiežirbas skelia, skautybės grandinėn įsupdama mus.

vs. fil. Antanas Paužuolis

AM-GVM VASAROS STOVYKLA

1994 m. Ąžuolo Mokyklos — Gintaro Vadovių Mokyklos vasaros stovykla įvyko Rako stovykloje nuo liepos 30 d. iki rugpjūčio 6 d. AM-GVM štabas susidarė iš vedėjų v.s. fil. Gilandos Matonienės ir v.s. fil. Kazio Matonio, instruktorių s. Marytės Utz, ps. Broniaus Fabijono, s.v.v.sl. Andriaus Utz ir ūkio vedėjos p. Dainos Dumbrienės. Antradieniui prisidėjo v.s. fil. kun. Antanas Saulaitis, parai atitrūkęs nuo savo plačių įsipareigojimų.

Kursantai daugumoje buvo iš Vidurio Rajono (Chicago), tačiau dalyvavo trys broliai ir sesė iš Los Angeles, viena sesė iš Philadelphia ir vienas brolis iš New Jersey. Viso buvo užsiregistravę 16 sesių ir 14 brolių. Tačiau, kaip dažnai pasitaiko, dėl įvairių priežasčių nubyrėjo 4 sesės ir 4 broliai. Veikė dvi sesių skiltys: „lepšės“ ir „varlytės“, ir dvi skiltys brolių: „vėžiai“ ir „sniego kiškučiai“.

Brolių tarpe buvo 4 jūros budžiai, pas seses 1 gintarė ir 1 jūros skautė. Iš viso kursantų buvo 22 — tokios gausios ĄM-GVM vasaros stovyklos nesame turėję nuo 1989 m.

Kursų programoje — skilčių pastovyklių įsirengimas, su pato-

giom virtuvėm, stalais ir įvairiais kitais įrengimais, pašnekesiai, grupiniai projektai, praktiški uždaviniai, skautorama, žaidimai, gamtorama, laužai, susikaupimai, naktiės žaidimai, iškyla su uždaviniais ir t.t. Teorija pynėsi su praktika. Kai kurias teoretines žinias reikės pritaikyti ir toliau tobulinti vienetuose. Nors ir stovykloje buvo apsčiai progų jas įgyvendinti — pav. vadovaujant skilčiai, planuojant atlikti skilties uždavinius, perduodant informaciją, panaudojant turimus resursus, bei atliekant kitas skiltyje pareigas.

Dalyviai		Vietovė
GVM		
vyr.sk.kand.	Krista Augiūtė	Chicago
vyr.sk.sl.	Lorana Von Braun	"
vyr.sk.sl.	Danutė Genčiūtė	"
vyr.sk.pl.	Diana Gulbinaitė	Philadelphia
gint.valt.	Daina Kazlauskaitė	Chicago
vyr.sk.sl.	Milda Harris	"
j.s.v.v.	Rima Pauliūtė	"
vyr.sk.pl.	Julytė Plačiūtė	"
vyr.sk.sl.	Vilija Tompauskaitė	Los Angeles
vyr.sk.sl.	Onutė Utz	Chicago
vyr.sk.sl.	Elytė Žukauskaitė	"
vyr.sk.sl.	Rima Žukauskaitė	"
AM		
s.v.kand.	Saulius Dambauskas	New Jersey
	Dainius Dumbrys	Chicago
s.v.kand.v.sl.	Rimas Gecevičius	"
pl.	Romas Kudirka	Los Angeles
s.v.pl.	Aras Mattis	"
j.b.v.v.	Aidas Palūbinskas	Chicago
j.b.vair.	Linas Paul	"
j.b.valt.	Jonas Valkiūnas	"
j.b.v.v.	Paulius Rauckinas	"
sl.	Paulius Vizgirdas	Los Angeles

Darbų daug, o laiko mažai — tad tekc visai skilčiai dirbti. Iš pradžios ne visiems vienodai sekėsi — vienos skiltys greičiau klijavosi negu kitos. Bet po keletos dienų aiškiai pakilo visų skilčių dvasia, ir į stovyklos pabaigą tikrai jau turėjome skiltis — ko ir buvo siekiama. Vyko draugiškas rungtyniavimas tarp skilčių — taškų sistema. Tikslas gal išryškėjo vėliau, kad taškų sistema vartojama ne tiek konkurencijai, kiek skilties arba grupės pažangai ir tobulėjimui plėtoti.

Oras pasitaikė geras; gailestingai neperdaug karštos dienos ir vėsios naktys. Niekam neteko skųstis, jog miegmaišyje per karšta miegoti. Kelias dienas lietus prapliupo, priminti kursantams jog reikia tvarkingai palapines ir ugniakurus įrengti. Visi mokame stovyklauti kada šilta ir gražu, tačiau kaip keletą dienų palyja, reikalinga kitokio patyrimo, kuris gražiomis dienomis niekaip neįgaunamas.

Trečiadinio popietę į iškylą išžygiavome per lengvą lietutį, tačiau lietui ir perkūnijai stiprėjant, ir išklausius oro pranešimo apie audros artėjimą, teko iškylą atšaukti ir sugrįžti stovyklon. Audrą iki 8-tos val. vakaro apsiramino — programą tęsiame toliau. Neužbaigtus kelionės uždavinius atlikome sekančią dieną, per „laisvalaikį". O taip, buvo ir „laisvalaikio" ir net „lankymo" laikas.

Rako stovyklos uodai ir musės džiaugėsi atvykusia šviežiena ir visus negailestingai kapojo. Gal tik į stovyklos pabaigą apsipratome vieni su kitais, o gal tik stovyklinis imunitetas įgautas.

Penktadienio popietė — ruoša puotai. Visos skiltys ruošėsi bendrai vakarienei, pagamindamos ką nors įspūdingesnio visiems — bent paragauti. Nuo sriubų, salotų, iki pagrindinių patiekalų ir net trečio — viskas tvarkingai paruošta lauko virtuvėse ir puoduose ir katiluose atgabenta į bendrą pastogę. Visi turėjo progą pademonstruoti kulinarinius sugebėjimus. Mūsų bendrą vakarienę aplankė „Aido" stovyklos viršininkas s. fil. Romas Rupinskas, j.s. Petras Jokubauskas ir s. Dalia Trakienė. Smagu būtų buvę prie skanaus maisto ir ilgiau pasėdėti, bet kiti darbai visų laukė. Kursantams reikėjo iššveisti puodus, sutvarkyti stovyklinį inventorių ir ruoštis vakarinei programai. Stovyklų viršininkai išskubėjo į savo stovyklas. AM-GVM štabas prie savo reikalų.

Sutemus, prie raminančios žvakių šviesos turėjome trumpus užsiėmimus-pasikalbėjimus skilties narių tarpe, kuris, galbūt, padėjo mums vienas kitą dar geriau pažinti. Po to sekė AM-GVM vasaros stovyklos užbaigimo apeigos, laužas ir vakaronė.

Šeštadienis atėjo per greitai. Po bendrų pusryčių, stovyklos įvertinimo ir apsitvarkymo rinkomės uždarymui. Uždaryme dalyvavo LSS Pirmininkas v.s. fil. Kęstutis Jėčius. Paskutinį kartą nuaidėjo skilčių šūkiai ir dainos, AM ir GVM šūkiai. Sekė trumpi vedėjų žodžiai, įsakymai ir nuleidžiamos gairės ir vėliava. Brolis Andrius papūtė AM ragą į keturias pasaulio šalis — ir mes išsiskirstėme kur kas sau. Vieni pasiliko „Aido" stovykloje, kiti vykome į namus ir darbus — atostogos baigėsi.

K.

SALDAINIAI IŠ LIETUVOS

Kreipkis į Dievą bet kuriuo laiku. Kad ir naktį. Jis visiek nemiega

MŪSŲ DIDŽIOJI ŠEIMA

BRAZILIJA

PALANGOS SKAUTAI

Dar kartą įvyko skautų stovykla Lituanikos sodyboje. Šį kartą stovyklos vardas buvo: Stovykla Saulės Sistema. Komendantas buvo prityręs skautas Paulius Jodelis Butrimavičius ir Marcelo Augusto Lipas jo padėjėjas.

Dalyvavo 40 sielų. Šį kartą prisidėjo prie skautų jaunimo iš toliau gyvenančių lietuvių kaip Makuškų, Kairių, Aleknavičių ir Baranauskų šeimos: Dėl to, kad „Mūsų Lietuva“ padarė stovyklos propagandą.

Suskirstyti į skiltis ir „šeimas“, vieni patalpinti kambariuose, kiti palapinėse, skautai praleido 8 saulėtas gražias dienas, nors ir žiemos laiku.

Kiekvieną dieną buvo skirtinga, pritaikinta programa su pokalbiais, žaidimais, sportu, skautavimo praktika, dainavimu, rankdarbiais ir kitais darbais.

Viena diena buvo skirta vien sportui, žinkanos, skautoramos. Kitą dieną, tarp rankdarbių ir žaidimų, visi ruošėsi vakarinei programai „lietuviškų vestuvių“ inscenizavimui.

Trečiadienį buvo susikaupimo diena, buvo pokalbiai apie mišias, apie dalyvavimą sakramentuose, ypač tiems, kurie jau buvo prie pirmos Komunijos.

Vakare buvo mišios su giesmėmis ir maldomis, kurias atlaikė kun. Juozas Šeškevičius ir pasakė gražų ir pritaikytą pamokslą.

Kas vakarą įvyko skirtinga vakarinė programa: Talentų vakarą pravedė skautas-vytis Andrius Pavilionis.

Labai patinka vaikams virti lauke prie laužo. Kepė viščiukus, dešreles, duoną ir kitus gardumynus. Lauko virtuvei vadovavo paskautininkas Jurgis Prokopas.

Visus rankdarbius pravedė Janete Zizienė.

Visų dienų, visą programą paruošė ir pravedė sesutės: paskautininkė Nadia ir vyr. skautė Solange Trinkūnaitės Dzigan.

Virtuvėj šeimininkavo Marija Lukoševičienė.

Palangos Vietininkijos skautai dėkoja tėvams už vaikų transportą, Elai ir Josefai Satkevičiams Sinkali už daržoves; Viktorui ir Alanai Dzigan už „Lasanha“ ir „Nhoque“ ir didelis nuoširdus AČIŪ Švento Juozapo Bendruomenei už finansinę paramą.

Budėkime kartu
skautybėje ir Kristuje

v.s. Eugenija Bacevičienė

CLEVELAND

Paskautininkės laipsnis suteiktas Virginijai Juodišiūtei-Rubinski. Įžodis skautininkų rate. Nuotrauka V. Bacevičiaus

KANADA

Skautas Darius Narušis skaito poeziją Vasario 16 d. sueigoje. Stebi tuntin. v.s. Senkus.

1994 m. Šv. Jurgio iškilm. sueigoj vilkiukai apdovanoja gėlėmis paukštytes davusias įžodį. Stebi draugininkė ps. A. Puzerytė.

Toronto Rambyno ir Šatrijos tuntai vadovaujami energingų tuntininkų: v.s. Algio ir Vidos Senkų, veiklos programos vykdomos be priekaištų. Draugovių sueigos daromos reguliariai. Švenčių minėjimai tuntų: Vasario 16-toji, Lietuvos Nepriklausomybės šventė buvo ypatingai gražiai atšvesta. su iškilmingom pamaldom, o po jų iškilminga sueiga, kurioje daug vilkiukų, paukštyčių, skautų-čių, j. skautų, o priedo 8-ios vyr. sk. v.sl. ir 4-ri sk. vyčiai v.sl. davė paskautininkų įžodį. Jie jau prieš keletą metų sugrįžo, buvę skautaitės, tėvai-mamos. Jie įsijungė į tuntų veiklą, dirba su savo prieaugliu. Tur būt nėra gražesnio momento matant kaip sūnus (vilkiukas) ar dukra (paukštytė) įteikia gėlių puokštę ir butuką pasipuošusiam žaliu šlipsu tėtei ar mamai. Jeigu taip sugrįžtų visuose mūsų tuntuose buvę skautais tėveliai, tuntų vadovams nereikėtų

1994 m. Skautininkių įžodį davusios Vasario 16-s iškilmingoje sueigoje. 2-ra iš k. į d. ps. Dana Pargauskaitė, ps. Daina Gurkytė, ps.Silvija Kišonienė ps. Julija Yčienė, ps. Virginija Puzerienė, ps. Ona Narušienė. Nutrauka ps. Kristinos Dambaraitės.

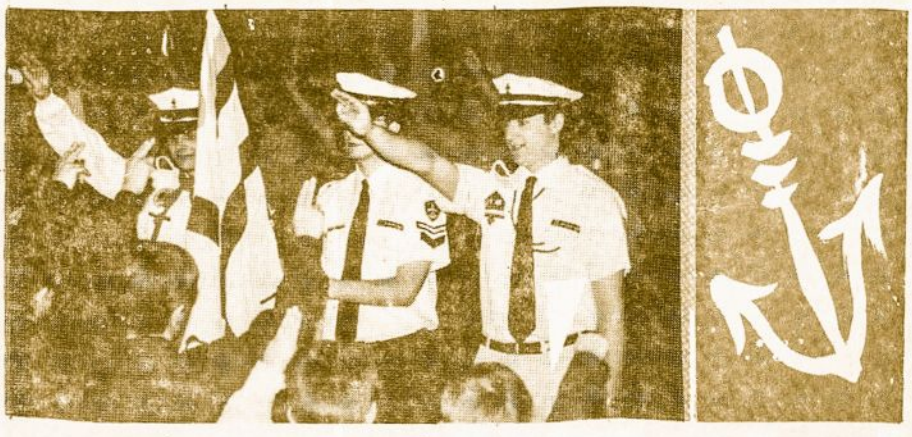

1994 m. Jūrų skautų įžodis Vasario 16-s iškilm. sueigoj.

1994 m. Skautininkų draugininkas v.s. Vytautas Skrinskas sveikina naujus ps. Vasario 16-s iškilmingoj sueigoj.

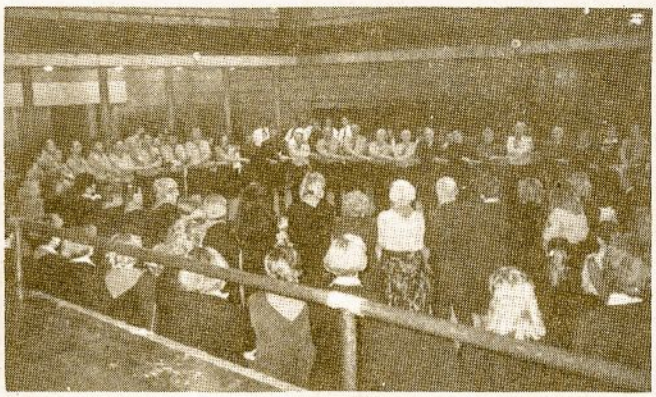

Skautininkų įžodis 1994 m. Vasario 16-s Lietuvos Nepriklausomybės iškilm. sueigos šventėje.

verkšlenti dėl vadovų trūkumo. Juk per skautiškas eiles perėjo šimtai, o dabar tik aptingę ir pamiršę, kaip buvo smagu: sueigose, iškylose, stovyklose ir t.t. Kiek jie galėtų padėti savo vaikams. Tam gal reikėtų didesnio tuntininkų diplomatiško pasikalbėjimo, primenant apie tai, kuomet buvo dirbama su jais ir net sunkesnėse sąlygose užtekdavo laiko.

Juk nepaslaptingai tie minėjimai ruošiami, tos tradicinės Kaziuko mugės, susibūrimai į skautiškas kūčias. Tikriausiai, tokie parengimai pakutena širdeles ir gal tik to ir trūksta (kurie turi jaunus skautukus) paprašyti sugrįžti įsijungti į darbą.

Antroji iškilminga šventė, šv. Jurgis. Nors jis mūsų antrasis globėjas, tačiau šventėme iškilmingomis pamaldomis ir sueiga, kurioje turėjom Vyriausių skautininkų įsakymus, po jų apdovanojimus, įžodžius iš kurių ilgametė Liepsnelių d-kė vyr. sk. v.sl. D. Petrauskienė dideliame skautininkių-kų rate davė paskautininkės įžodį. Po visų iškilmių, sugiedojus Lietuvos himną, paskui dideliame rate supintom rankom sugiedota Lietuva brangi ir Ateina naktis. Kurie turėjo laiko tęsė diskusijas prie kavos ir pyragaičių, o studentai išskubėjo ruošti egzaminų.

Artėjant stovyklai rugpjūčio 7-20 d.d., ne tik tuntai, bet tėvų ir Romuvos komitetai ruošiasi. Nors daug vadovų išvyks į Lietuvą dainų šventėn, tačiau Romuvos stovykla vadovais apsirūpinus, o sugrįžę iš Lietuvos su kuprinėm įspūdžių mielai prisijungs. Jie laukiami!

Po stovyklos spalio 22-23 d.d. L.S.S-gos Vyriausių Skautininkų pavedimu ruošiamas Toronte sąjungos vadovų suvažiavimas ir susipažinimo šokiai. Jam jau sudaryti parengimų ir programų komitetai. Tolimesnė suvažiavimo informacija bus skelbiama vėliau. Laukiami vadovai-vės iš visur ir visi.

F. M.

AUSTRALIA

Džiugo Tuntas

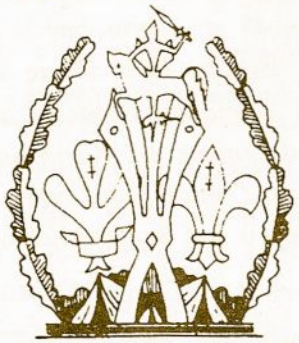

Melbourno skautų Džiugo Tunto štabo posėdis vyko Parapijos Namuose vasario 28 d. Tuntininkė ps. Birutė Prašmutaitė baigdama savo kadenciją ne tik apžvelgė atliktus darbus, bet pateikė ir šių visų metų Tunto veiklos kalendorių, kada ir ką reikia daryti. Smulkiai aptartas su vadovais šv. Kazimiero minėjimas: pamaldos, Kaziuko mugė, loterija, paroda, Tunto sueiga. Per tą sueigą Tuntininkės pareigas perduos vyr. skautei Pamelai Sadauskienei - gimnazijos mokytojai. Vyr. skautė Onutė Prašmutienė pranešė apie ESGAV stovyklą balandžio 22-25. Tai egzilų skautų sąjunga, kuriai priklauso lietuviai, latviai, estai, lenkai, rusai, ukrainiečiai ir vengrai. Mūsų stovykla po Velykų balandžio 5-8 bus suruošta Daylesforde. Kasmet mūsų Tuntas įregistruojamas Australijos Skautų Sąjungoje, tada viešai galime dėvėti savas uniformas ir naudotis stovyklavietėmis. Tuntininkė, baigdama savo kadenciją, išklausinėjo visus draugininkus kas padaryta, kiek buvo suruošta sueigų, atliekant skautišką patyrimų programą. Tunto Dvasios vadovas v.s.fil. kun. Dauknys padėkojo Tuntininkei už gabų, pasišventusį vadovavimą ir Tuntui buvo didelė garbė turėti Tuntininkę, kuri yra žymiausio Australijos lietuvių choro - Dainos Sambūrio vadovė ir dirigentė! Sekantis posėdis bus Parapijos Namuose kovo 22 d. Prie kavutės ir toliau tęsėsi skautiškos veiklos pokalbiai.

P.D.

Įspūdžiai iš Stovyklos

Važiuojant namo keistai jaučiausi. Man atrodė, kad aš ilgai buvau negyvenamoje saloje. Gatvės, žmonės, mašinos, pastatai ir krautuvės neįprastai atrodė po tiek laiko matant tik vandenį ir smėlį. Taip panašiai tikrai buvo, tik aš gyvenau savaitę miške, ne saloje, o vietoj vandens ir smėlio. aš mačiau medžius.

Aš buvau Australų lietuvių skautų metinėje stovykloje kuri vadinosi „Laisva Lietuva". Stovykla vyko nuo 2 sausio iki 9 sausio australų stovyklavietėje „Gilwell Park". Stovykloje dalyvavo apie 70 skautų ir skaučių, dauguma iš Melbourno bet buvo irgi iš Geelongo ir Sydnėjaus.

Stovykloje vyko daug užsiėmimų. Man patiko kai reikėjo grupėje apgalvoti kaip atlikti uždavinį arba įveikti kliūtis, šaudyti strėlėmis į taikinį, smagu buvo plaukioti baidare. Dar reikėjo surasti numerius ir raides kurios buvo ant medžių užkabintos. Skaitydami taisykles ir naudodami kompasą klajojome po mišką ieškodami šių numerių. Vienoms grupėm reikėjo šitą užsiėmimą atlikti lyjant. Grįžo visi peršlapę. Grupė, kuri greičiausiai surado visus numerius, raides gavo saldainių. Skautai ir skautės taip pat lipdė figūras iš molio, audė juostas, dažė įdomiais brūkšniais ir iš medžio piaustė skautiškus ženklus.

Daug kas man patiko stovykloje, tačiau kai kas nelabai patiko. Šį karta stovykloje valgis buvo skanus ir įvairus. Ypač skaniai valgėme pica. Užsiėmimai praėjo įdomiai, kai kuriems skautams reikėjo pirmą kartą juos atlikti. Vienas vilkiukas, kuris sakė jokiu būdu neis baidare plaukioti po kiek laiko įveikė baimę ir smagiai irklavo. Laužai irgi buvo smagūs, jauni ir vyresni kartu dainavo. Lietuvių skautai išmoko naują dainelę iš Australų skauto. Nors dainoje tik du žodžiai, judesiai nelengvi. Laužavedžiai įdomiai pravedė laužus ir dažniausiai būdavo juokingi pasirodymai.

Prieš pietus būdavo dainavimas. Man dainavimas nelabai patiko, nes dainos žinamos. Galvoju reikėtų išmokti naujų dainų iš dainorėlio. Taip pat man nelabai patiko, kad buvo daug siurbėlių, kurios į batą arba per kelnių apačią užlipdavo ant kojos. Pasirodymai prie laužo apie siurbėles buvo gana juokingi tai nors iš jų pasijuokiau.

Aš vėl dalyvaučiau stovykloje, nes malonu pabūti miške ir pamatyti kaip aš ir kiti apsieina be patogumų.

Prityrusi skautė
sesė Albina Strungaitė

CHICAGO

Ramus rugsėjo mėn. sekmadie- popietis. Vakare gavau pasku- į „Skautų Aido“ numerį. Su nesiu ėmiau skaityti. Skaityti iš o, nes naujienos naujausios, jei tiesa?! Žaviuosi geromis nuo- ukomis, kuriose randu savo mųjų skautavimo draugių veide- s. Koks džiaugsmas, kad dar os esame tos pačios idėjos veda- s gyvenimo ir skautavimo keliu. ndu „Aušros Vartų“ tunto 45 tų gyvavimo aprašymą. Jam lovauja čia gimusi — tunte ugusi paukštytė į tvirtos vadovės nenį. Mintys grįžta prie pirmo sėdžio 1949 m. Sušauktas v.s. N. igaliūnienės, v.s. L. Griniaus u miręs), v.s. K. Palčiausko iręs) ir v.s. M. Bareikaitės-Re- enės. Susirenkame į seną Lietu- s Vyčių namą, Western g-vėje. riamės, kaip atkurti skautišką klą Čikagoje. Daugiau ir dau- u lietuvių atvažiuoja iš buvusių pėgėlių stovyklų Vokietijoje. Po os valandų svarstybų nutariame rti „Aušros Vartų“ tuntą mer- tėms ir „Lituanikos“ tuntą niukams. Esu paskirta skaučių lties skiltininke. Sušaukusi bū- į jaunų sesių, pradedame skau- ką veiklą. Sueigos, dainų praty- s, tautiniai šokiai vyksta, nuolati-

ušros Vartų dainuojančios sesės iš į d. Julija Valaitytė, vyr. sk. Lidija Polikaitienė, vyr. sk. Ilona Vaičiulytė ir A.V.T. adjutantė ps. Vida Brazaitytė.

Aušros Vartų Tunto Chicagoje 45 m. jubiliejaus minėjimo svečiai iš k. į d. sąjungos pirmininkas Kęstutis Ječius, Kernavės T.t. Romutė Kemežaitė, v.s. rajono atstovė Rita Penčylienė, L.S.S. Sąjungos pirm. pavad. s. Marytė Utz, fil. v.s. Juozas Vaišnys S.J. ir v.s. Rita Fabijonienė.

Dalis A.V.T. tuntininkių dalyvav tunto 45 m: j. minėjime iš k. j.v.s. Zuzana Juškevičienė, v.s. bina Ramanauskienė, v.s. Ha Plaušinaitienė, v.s. Alena Nami nė, v.s. Danutė Eidukienė, s. Il Laučienė ir s. Svajonė Kerelytė.

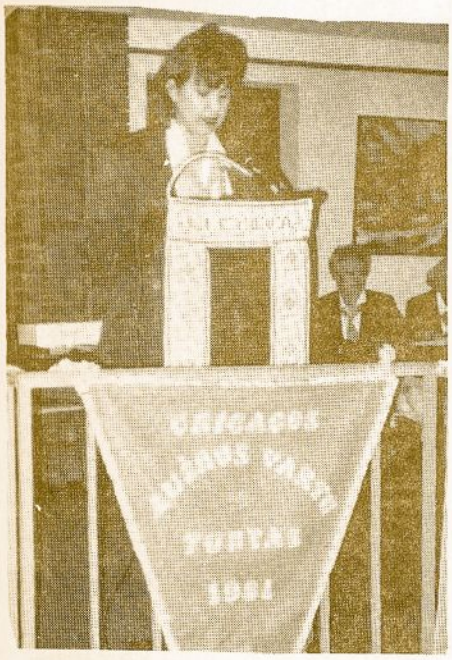

Aušros Vartų tunto tuntininkė s. Renata Borucke Ramanauskaitė

nio skautų rėmėjo, aludės (tavernos) salėje. Kaip smagu, kai po darbų fabrikuose, kas savaitgalį renkamės iš visų Čikagos pakampių — sueigoms, repeticijoms. Rudenį suruošiamas pirmas didelis paradas su laužu Marquette parko aikštėje. Pasirodome su tautiniais šokiais amerikiečiams, prekybinės mugės proga — Michigano ežero pakrantėje. Štai jau 45 metai „Aušros Vartų" tuntui. Linkiu dar 45 metus gyvuoti, auginti sesytes į seses lietuvaites. Lietuviška vaidilučių aukuro liepsnelė lai šviečia ir šildo mus visas. Sesei N. Grigaliūnienei-Norienei — dar ilgo gyvenimo Tėvynėje Lietuvoje.

Pluoštelis skautiškų prisiminimų ir linkėjimų nepailsti leidžiant „Skautų Aidą". Jis mus riša nenutraukiamais skautybės idėjos ryšiais.

S. Danutė Balienė-Vepštaitė
Cerritos, California

KANADA TORONTO

Satrijos ir Rambyno skautai ir skautės žiemos iškyloje

Šatrijos ir Rambyno tuntų tėvų komitetas suruošė "yard sale"

1994 m. Šv. Jurgio iškilm. sueigoj Vėliavos. Deš. Š. tunto adjut. ps. I. Paškauskienė

„MIŠKO VAIKAI" RAKO ĄŽUOLYNE

„Šliumpu pumpu, šliumpu pumpu,
Miško vaikai esam, miško vaikai būsim..."

kas vakarą skambėjo skardūs vaikų balseliai „Aro" stovyklos Rake jaunų šeimų pastovyklėje. Įsikibę ištiestos virvutės, mažieji drąsiai žygiavo (ne visada pataikydami „į koją") į gairės nuleidimą. O komendantė Rasa Aleksiūnienė atitinkančiai raportuodavo: „Šiame gairės nuleidime dalyvauja 15 labai energingų vaikų ir 15 labai pavargusių tėvelių".

Stovykloje netrūko užsiėmimų vaikų energijai išlieti — pastovyklės viršininkė g.v.v. Jonė Vaznelienė puikiai suorganizavo programą, panaudodama ir su vaikais stovyklautojančių tėvelių talentus: brolis Tomas iš medžio pripjaustė apskritų plokščių, kuriose vaikučiai gražiai išreiškė savo meninius sugebėjimus; sesė Alė pravedė akmenėlių dažymą; sesė Rūta mokė meniškos spalvoto smėlio kūrybos. Šis projektas labai domino vaikus. Sesei Jonei pamokius, mažieji stovyklautojai padarę pasipuošė valgomais karoliukais ir apyrankėmis.

„Miško vaikai" savo išradingumą parodė ir kituose savo sugalvotuose užsiėmimuose. Vienas jų — išgaudyti visas „Nerijos" tvenkinio varles. Šiam užmojui vadovavo čempionė gaudytoja Laura Vaznelytė. Šio projekto ryžtingai ėmėsi Inga, Paulius, Tomas, Darius, Nerijus, Marius, Andrius ir kiti. Brolis Vainis parodė daug kantrybės

Nemažiau entuziazmo vaikai parodė šeštadienio laužui su sese Silvija repetuodami „Snieguolę ir dvylika nykštukų". Snieguolė (Gintarė Radvilaitė) buvo labai gerai prižiūrima ne vien nykštukų, bet ir piktos karalienės (Laura Vaznelytė), veidrodžio, kurio vaidmenį sumaniai ir juokingai atliko Juozas Aleksiūnas, „Antro kaimo" aktorius, Lino, Andriaus ir Dariaus tėvelis. Dar ir kiti du šaunuoliai saugojo Snieguolę nuo pavydžios karalienės — medžiotojas (Paulius Lieponis) ir princas (Tomas Milo).

Jaunų šeimų pastovyklėje stovyklavo ir prie darbų prisidėjo čia dar nepaminėti: sesė Gintarė su Aleksandru ir Andrium, sesė Rasa su sūneliu Kovu — mūsų jauniausiu ir geriausiu „miško vaikeliu".

Ne vien miškan nuaidėjo jaunųjų balseliai; pateko jie raštu — pasisakymais ir piešiniais į vs. fil. Antano Paužuolio redaguotą stovyklos laikraštėlį „Aro skrydis". Dėkojame sesei Gailei už pagalbą paruošiant medžiagą ir redaktoriui broliui Antanui už išspausdinimą.

Vykome į Ludingtoną, žaidėme prie paplūdymio supynių, šeimininkių dėka gardžiai pietavome, o kadangi buvo per šalta maudytis, dalis mūsų ėjo į kiną, o kita dalis dviejų aukštų autobusu apvažinėjo šio jaukaus kurortinio miestelio įdomybes. Ačiū Alei Lieponienei už šios dienos pramogų organizavimą. Taip pat dėkojame jps. Laurai Lapinskienei ir jūrų skautėms už progą paplaukyti baidarėmis ir net buriniu laiveliu. Daugumai tai buvo pirmoji vandens „kelionė".

Buvo ir kitų pirmkartinių įspūdžių. Dalis „Miško vaikų" net pravedė dainas bei žaidimus savo pastovyklės lauželiuose. Išmoko stovyklos dainą „Ant Nemuno kranto", o ypač patiko „dam - dam - dara", kurioje su daina koordinuojami rankyčių judesiai.

Dėkojame mūsų pastovyklės viršininkei g.v.v. Jonei Vaznelienei už jos rūpestį stovyklautojais, stovyklos viršininkui s. fil. Romui Rupinskui ir visiems kitiems už dėmesį ir kantrybę, o ypač gerosioms šeimininkėms mus taip gardžiai kasdien maitinusioms.

Miško vaikai esam, Miško vaikai būsim! Iki pasimatymo ateinančių metų vasaros stovykloje.

Sesė Silvija Radvilienė

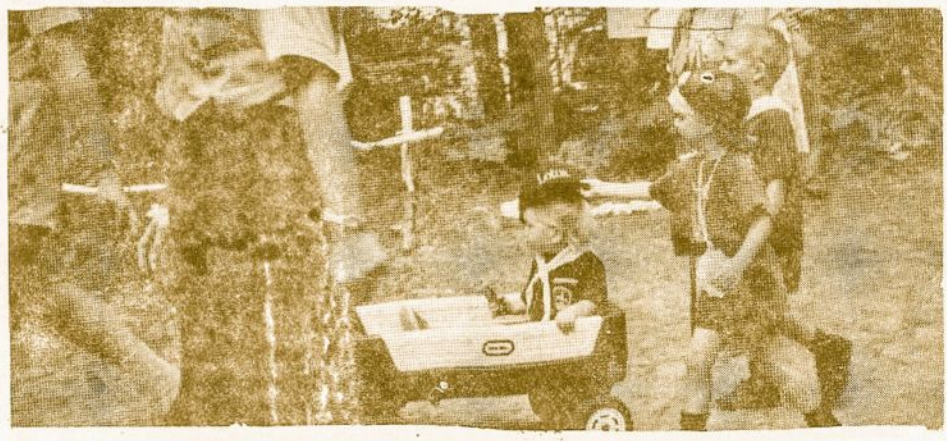

AUKSAKALNIO STOVYKLĄ APLANKIUS

Kelionė į Ramiojo Vandenyno rajono išlaikomą stovyklavietę dažnai būna varginga. Karšta dykuma ir paskutinė mylia į kalną stačiu, siauru ir labai duobėtu keliu rodosi atgrasi. Tačiau pasikėlus į aukštai esančią istorinę Holcomb Valley (7,400 pd) vietovę, kur oras daug vėsesnis ir pušynėliai grakštesni — jausmai atsigauna.

Ketvirtadienis. Į stovyklą atvykome vienai dienai, ir tuojau pajutome stovyklinio gyvenimo nuotaiką. Po naktinės iškylos šauniai žygiuodami sugrįžo skautai, Aidžio Matis vedami. Miške jie turėjo susirasti sau kelią ir nakvynės vietą kompaso ir žemėlapio pagalba. Kelionės sudėtingas planas buvo sudarytas ps. Sauliaus Vizgirdo, kuris, čia stovyklavęs nuo 1968 metų, gerai pažįsta apylinkės kalnus, Brolis Saulius, būdamas biologas ir dirbdamas Fish and Wildlife Service įstaigoje, stovykloje savo patyrimo žiniomis buvo neišsemiamas šaltinis.

Pavėsingoje pastogėje prie ilgų stalų išsijuosę dirbo vilkiukai. Jie kalė plaktukais, pjaustė peiliukais, dažė teptukais. Jų prityrusi instruktorė vyr. sk. Danutė Mažeikienė su pasididžiavimu rodė pagamintus ornamentuotus odinius žiedus kaklaraiščiams, prie sienos atremtus iš vario plokštelių išmuštus paveikslėlius. Savo iškylos popietę vilkiukai atsigabeno molio gabaliukus su voveraičių nagų įbrėžimais. Ir ten pat prie prūdo, suradę kitų gyvuliukų pėdsakus, pasigamino jų formas, įpildami skysto gipso. Matėme zuikio pėdas, meškėno, ežio ir kt. Fantastiška!

Tuo pačiu metu prie kitų stalų paukštytės darė lėles ir vainikus iš dirbtinų gėlių, nes dykumų kalnuose gėlių mažai. Mergaitės ruošėsi vakariniam pasirodymui. Jų vadovė ps. Audra Reivydienė supažindino mus su paukštyčių skiltimis, pasivadinusiomis vietinių gėlelių pavadinimais: pakalnutės, žibuoklės ir mėlyni katilėliai. Kiekviena skiltis pasirodė savo linksmais, įspūdingais šūkiais. O paklaustos, kas labiausiai joms patinka stovykloje, Lina ir Daina atsakė, kad rankų darbai; Evelyna — maudytis, o Janina ir Vita — budėjimas. Paukštytės budi vakarais iki 23 val. Visoms labai patiko varlių lenktynės. Prisistatė daug laimėtojų.

Gaila, kad negalėjome pasi-likti vakariniam laužui, kada turėjo būti vaidinamos rugiapjūtės pabaigtuvės. Pagal užrašus iš Baltų studijų ruošto Kaukių baliaus — De liaus šventės (1976) „Spindulio" vadovė fil. Danguolė Varnienė prritaikė ir stovyklos sąlygoms šias spalvingas mūsų buvusio kaimo javų derliaus apeigas. Palikdami stovyklą matėm, kaip vainikuotos paukštytės repetavo pabaigtuvių šokį matėm, kaip būsimieji „rugiai" — vilkiukai mėgino savc kaukes; matėm, kaip turės atrodyti Javų dvasia, vaikščiojanti rugių lauku; įsivaizdavom, kaip skautai bus šaunūs pjovėjai, o skautės — grakščios grėbėjos. Na, pagaliau ypatingo dėmesio bus verta ir „Rugių boba" ir pabaigtuvių vainikas.

Pietų metu stovykloje lankėsi miško pareigūnas iš US Forest Service. Svarbioje miškų saugojimo tarnyboje dirba malonus lietuvis Edmundas Zeikus, puikiai kalbąs lietuviškai. Malonu čia pastebėti, kad ir stovykloje lankantis girdėjome visus kalbant tik lietuviškai. Visi vadovai ir vadovės, nors gimę ir užaugę už Lietuvos ribų, gerai žino savo tėvų kalbą ir tautos papročius.

Los Angeles „Palangos" tunto paukštytės stovykloje prie savo iš smilgų išaustos juostos. Joms vadovavo ps. Audra Reivydienė (4-ta iš k.) ir vyresnė skautė Patricia Jocienė (6-ta iš k.).

Skautiško jaunimo stovyklos visada turi daug rėmėjų ir talkininkų, be kurių būtų neįmanoma išsiversti. Mūsų apsilankymo dieną sutikome nenuilstančius geradarius Antaną ir Alice Kiškius. Alice, daugelyje stovyklų gaminusi maistą, ir šiemet čia atvažiavo pamokyti nedrąsias virtuvės šeimininkes. Ilgametė stovyklos iždininkė vyr. sk. Renė Vizgirdienė šalia savo pareigų griebėsi darbo ir virtuvėje, kad ten darbams paskirti skautai galėtų kartu su kitais važiuoti į baseiną maudytis. Kita mamytė — fil. Aldona Kudirkienė visur talkina ir rūpinasi stovyklos gerove. Nuoširdus skautiškos veiklos rėmėjas Algis Prasauskas jau penkti metai iš eilės stovyklautojus vežioja maudytis ir iš pakalnėje esančio miestelio parduotuvių atgabena stovyklai reikalingus maisto produktus. Stovyklos ambulatoriją jau daugelį kartų paruošia fil. Aldona Venckienė, o šios stovyklos metu gailestingos seselės pareigas apsiėmusi buvo vyr. sk. Dana Janulaitienė.

„Auksakalnio" stovyklos bendras viršininkas buvo ps. Laimis Venckus. Brolijos pastovyklės viršininkas — s. Vytenis Vilkas, pavaduotojas sk. vytis Gintaras Prišmantas, vilkiukų vadovai prit. skautai; psl. Povilas Pakuckas ir psl. Marius Petrulis. Seserijos pastovyklės „Gabija" viršininkė s. Alma Vilkaitė-Stočkienė, komendantė sl. Adrija Karaliūtė, adjutantė sl. Vilija Sekaitė, programų vedėja sl. Vilija Tompauskaitė, laužavedė psl. Vilija Gulbinaitė. Paukštyčių vadovė ps. Audra Reivydienė, pavaduotoja v.sl. Patricia Jocienė.

Stovykla vyko gana vėlyvu vasaros metu, rugpjūčio 18-28 d., bet oras kalnuose pasitaikė gražus; dienos saulėtos, naktys ne per šaltos ir šuliny buvo pakankamai vandens.

Stovyklautojų buvo arti 60, neįskaitant vadovų ir talkininkų, kurie paprastai gyvena atskirai nuo jaunimo, stovyklai skirtoje vietoje.

v.s. Vanda Zelenienė

30-je SKAUTŲ 'BALTIJOS' STOVYKLOJE

Jubiliejinėje „Baltijos" skautų stovykloje šiemet dalyvavo 34 stovyklautojai ir vadovai.

Iš Toronto buvo atvykęs Algis Senkus su 4-riais vyresnio amžiaus skautais ir skautėmis, o antrąjį savaitgalį stovyklą aplankė Seserijos vyriausia skautininkė Birutė Banaitienė.

Nepamiršo stovyklos, ir kaip kasmet, iš tolimosios Sarnia, Ont., su keturiais vaikais atvyko ir prisidėjo prie darbų — Almos ir Petro Drešerių šeima. Maika Drešerytė vadovavo mažiausiems stovyklautojams bei prisidėjo prie laužų pravedimo. Iš Ottawos atvyko jauna vadovė Jurgita Ruškytė ir kartu su montrealiete Isabelle Bulotaite nuoširdžiai darbavosi.

Kun. Kazimieras Ambrasas atliko stovykloje kapeliono pareigas, o Lilija Bulotienė nuoširdžiai rūpinosi visų geru pavalgydinimu.

Talkino ir registraciją pravedė paskautininkė Daina Kerbelytė-Vasiliauskienė.

Štabą sudarė stovyklos viršininkas — Gintaro Nagio, viršininko pavaduotojos ir skaučių bei paukštyčių draugininkės Audros Žiurkevičiūtės, vilkiukų draugininko Gilles (Giliaus) Bulotos, skautų draugininkų — Rimo Piečaičio ir Pauliaus Murausko. Įvairių užsiėmimų ir programų vadovu buvo ilgus metus skautavimui atidavęs ir intensyviai toliau dirbantis jų eilėse — Romas R. Otto.

Stovyklos ūkvedžiu buvo Petras Drešeris, kuriam talkino Vytas Patašinskas.

Išlaikyti stovyklą per visą 30-metų nėra lengva. Per tą laiką daugelis skautų, skaučių, jų tėvų ir rėmėjų labai ja rūpinosi, talkino įvairiuose darbuose ir džiaugiasi, kad jau atsirado kita jaunimo karta, kuri gyvenimą praturtina skautybė.

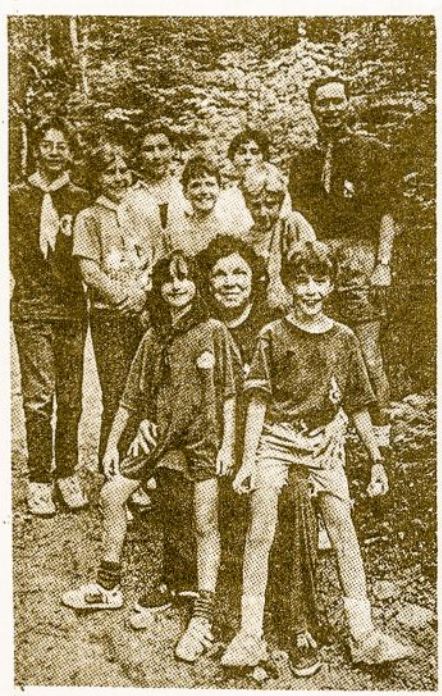

Lilija Bulotienė su savo šeimos skautais — vadovu Gilles ir vaikaičiais Hamiltono skautų „Baltijos" stovykloje, Kanadoje.

NORI SUSIRAŠINĖTI

Mes savo mieste kuriame skautų draugiją. Ši organizacija yra paplitus daugelyje šalių, todėl nutarėm paieškoti bendraminčių Jūsų šalyje. Žinodami, kad Jūs bendraujate su skautais, tikimės, kad Jūs padėsite susipažinti su jais. Norėtume susirašinėti su skautais ir taip kuo daugiau sužinoti apie šią organizaciją. Su nekantrumu lauksime atsakymo

Rašyti adresu: Zita Petkevičiūtė
Statybininkų 12-39
5309 Panevėžys
Lithuania

(Galima rašyti ir angliškai)

Man 15 metų. Domiuosi muzika, neseniai baigiau muzikos mokyklos chorinio dainavimo klasę. Patinka žiūrėti įvairius filmus. Norėčiau susirašinėti su 16-17 metų skautais ir skautėmis.

Mano adresas: Lietuva 4520, Marijampolė,
Kokolos 3-3
Telefonas (73064), Kodas (8-243
Krunkaitytė Agnė

Man 15 metų. Domiuosi muzika. Norėčiau susirašinėti su 14-16 metų skautais ir skautėmis.

Mano adresas: Paplauskas Albertas,
Saulės 64, Marijampolė 4520, Lietuva.

Man 17 metų. Mano vardas Neringa. Aš domiuosi muzika, o ypač Country muzika. Taip pat aš groju gitara. Ir norėčiau susirašinėti su jaunuoliu arba jaunuole iki 20 metų amžiaus.

Mano adresas: Lietuva, Vilkaviškis
Statybininkų 4-1
Neringa Bepirštytė.

Galite atrašyti iš USA ir Kanados.
Telefonas (8-242) (536-17)

Man 11 metų. Lankau pramoginius šokius.Esu skautas. Norėčiau susirašinėti su bendraamžiais vaikais. Norėčiau susirašinėti iš bet kokių šalių.

Lietuva, Marijampolė,
Jaunimo gatvė 6-6.
Venclauskas Saulius

Man 13 metų. Lankau chorą „Vyturėlis". Esu skautas. Norėčiau susirašinėti su bendraamžiais, su Amerikos skautu,-e.

Lietuva, Marijampolė,
Juknevičiaus 92-65.
Rimantas Naujokas.

Man 11 metų. Lankau stalių darbelių, skautus. Renku markes. Noriu susirašinėti su 12-13 m. berniukais Čikagoje.

Lietuva, Marijampolė,
Dariaus ir Girėno 11-18.
Steponaitis Nerijus.

1993.06.23

Man 14 metų. Lankau JUDO užsiėmimus. Esu skautas. Noriu susirašinėti su savo amžiaus berniuku ar mergaite. Man tas pats ar iš Australijos ar iš Čikagos. Renku skautiškus ženkliukus ir emblemas.

Lietuva, Marijampolė,
Kauno gatvė 48-1.
Skuminas Mindaugas.

Man 16 metų. Labai domiuosi kompiuterine technika. Dabar mokausi groti gitara. Norėčiau susirašinėti su 15-16 metų skautėmis, galima angliškai ir lietuviškai.

Mano adresas: Rimantas Kuralavičius
Draugystės 7-2
Marijampolė 4520
Lietuva
tel. (8-243) 76927.

Berniukas (apie 14 metų), kuris nori susirašinėti su savo bendraamžiu amerikiečiu:

Gytis Mozūras
Taikos Str. 133-12
Vilnius
Lihuania

Inesa Lagzdinytė (14 m.)
Ventos 65-31
Mažeikiai
Lithuania

Vilma Mamonaitė
Gegužių 61-33
5906 Šiauliai
Lietuva

Žulpa Rolandas (14 m.)
Ventos 39-31
Mažeikiai 5500
Lithuania

Laura Mikužytė (13 m.)
Pavenčių 21-24
Mažeikiai 5500
Lithuania

Kristina Kerpauskaitė (14 m.)
Ventos 79-15
5500 Mažeikiai
Lithuania

Asta Beišinaitė (15 m.)
Ventos 79-27
5500 Mažeikiai
Lithuania

Rasa Vaišvilaitė (15 m.)
Naftininkų 14-22
Mažeikiai 5500
Lithuania

Jurkonis Andrius (14 m.)
Žemaitijos 43-12
5500 Mažeikiai
Lithuania (Lietuva)

Lietuva (Lithuania)
Mažeikiai 5500
Ventos 85-35
Žydrūnui Kusui
14 m.

Ligita Nociūtė
Pavenčių 21-22
5500 Mažeikiai
Lithuania
14 m.

Jūratė Gintauskaitė (15 m.)
Ventos 87-39
5500 Mažeikiai
Lithuania

Ingrida Lagzdinytė (16 m.)
Ventos 65-31
5500 Mažeikiai
Lithuania

Sigita Daukantaitė (16 m.)
Vaižganto 4/9-24
Mažeikiai 5500
Lithuania

Vytautas Vaišvilas (18 r
Naftininkų 14-22
5500 Mažeikiai
Lithuania

Lietuva (Lithuania)
Mažeikiai 5500
Žemaitijos 32-7
Regimantui Kateivai
14 m.

Lithuania
Mažeikiai 5500
Ventos 179-30
Vaidai Pakalniškytei
14 m.

ALp(LKA)3083
1994, Nr. 9

Postmaster: send address changes to:

SKAUTU AIDAS
4613 W, 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

— Nenusigąsk. Aš rengiuosi pasirodymui prie laužo

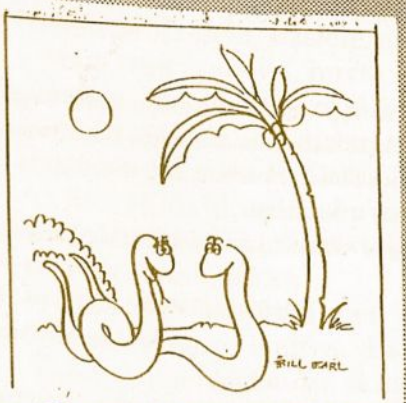

— Tikiuosi, kad mes nenuodingos Aš įsikandau liežuvį

— Vytukai, negalima žaisti su degtukais.
— Aš kitiems vaikams neduosiu.

Kodėl šiandien tik pusė mėnulio matosi?
— Antra pusė turbūt sugedo.
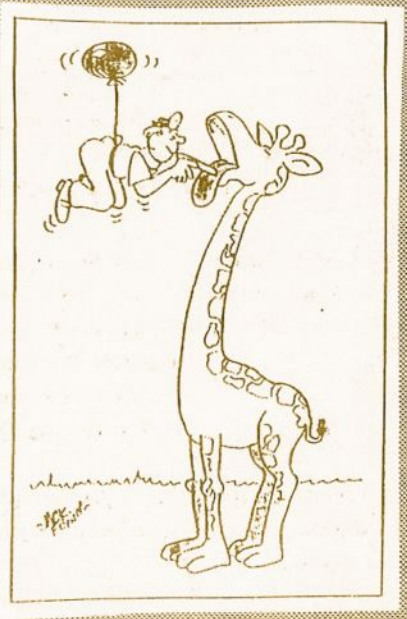
— Atrodo, kad šiandien lis